

Относно: Прилагане на СИДДО за разпределени дивиденди

Във връзка с постъпило запитване вх. № 20.03.2012г. в Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”, Ви уведомяваме:

Описали сте следната фактическа обстановка: Българско дружество възнамерява да вземе решение за разпределяне на печалби от минали години през 2012г. Едноличен собственик на капитала е дружество, което е местно лице на С..... Размерът на разпределената печалба ще е под 500 000 лв.

Задавате следния въпрос :

Може ли да не удържате данък при източника по чл. 194, ал. 1 от ЗКПО и да приложите чл. 10, ал. 1 от СИДДО между България и Сингапур и чл. 142, ал. 1 от ДОПК?

След разглеждане на поставеното запитване и съобразявайки относимата правна уредба Ви отговаряме следното:

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Спогодбата между правителството на Република България и правителството на Република Сингапур за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава т.е. в Сингапур. В следващата алинея 2 на посочения член е регламентирано, че такива дивиденди могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато получателят на дивидентите е и техен притежател, наложеният данък няма да надвишава 5 на сто от brutната сума на дивидентите.

Раздел III «Процедура за прилагане на спогодбите за избягване на международното двойно данъчно облагане на доходите и имуществото по отношение на чуждестранни лица», съответно членове от 135 до 142 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ регламентира действията, които следва да се извършат от данъчно задължените лица, когато имат основание да поискат прилагането на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане. На основание разпоредбата на чл. 135 от ДОПК процедурата за избягване на двойното данъчно облагане се прилага, когато в СИДДО са предвидени съответните данъчни облекчения и основанията за прилагането им са удостоверени по съответен ред пред платеца на дохода т.е. доказани са изискванията на чл. 136 от кодекса.

По силата на чл. 13 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, когато в международен договор, ратифициран от Република България, обнародван и влязъл в сила, се съдържат разпоредби, различни от разпоредбите на този закон, прилагат се разпоредбите на съответния международен договор.

Разпоредбата на чл. 194, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗКПО, определя че с данък при източника се облагат дивидентите, разпределени /персонифицирани/ от местни юридически лица в полза на чуждестранни юридически лица, с изключение на случаите, когато дивидентите се реализират от чуждестранно юридическо лице чрез място на стопанска дейност в страната. Данъкът е окончателен и се удържа от местните юридически лица, разпределящи дивиденди. Съгласно чл. 200, ал. 1 от ЗКПО данъчната ставка на данъка върху доходите по чл. 194 е 5 на сто.

Видно от съдържанието на посочените норми съгласно СИДДО между правителствата на Република България и на Република Сингапур разпределените дивиденди могат да се облагат в Сингапур, но в полза на държавата на платеца на дохода от дивидент се удържа и внася данък в размер, който няма да надвишава 5% от brutния доход. Конкретната СИДДО е в сила от 1997г., когато данъчната ставка за облагане с данък при източника на доходи от

дивидент е била 15%. Така при прилагане на конкретната СИДДО дохода от дивидент се е облагал с 5% данък и се е внасял в приход на българския бюджет, а останалите 10% от дохода са подлежали на облагане в Сингапур. Сега действащата данъчната ставка за облагане на доход от дивидент, посочена в българския закон е 5 % от brutния доход т.е. съвпада с размера определен в чл. 10, т. 2 от спогодбата. Въпреки представени документи по реда на ДОПК от сингапурското дружество за прилагане на спогодбата и при спазване на условието *получателят на дивидентите да е и техен притежател*, българският платец на дохода е задължен да удържи данък при източника. Внасянето е в срока по чл. 202, ал 1 от ЗКПО - тримесечен срок от началото на месеца, следващ месеца, през който е взето решението за разпределяне на дивиденти, когато притежателят на дохода е местно лице на държава, с която Република България има влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане. На основание чл. 201, ал. 1 от корпоративния закон след удържането и внасяне на данъка при източника се подава декларация пред териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където е регистриран или подлежи на регистрация платецът на дохода, чрез декларация по образец. За всяко тримесечие се подава декларация в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е внесен данъкът. Съгласно, чл. 201, ал. 4 от ЗКПО по искане на заинтересованото лице за внесения по реда на този закон данък върху доходи на чуждестранни юридически лица се издава удостоверение по образец. Удостоверението се издава от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където подлежи на внасяне данъкът.

С оглед на всичко изложено до тук за българското дружество възниква задължение да удържи и внесе данък при източника в размер на 5% върху brutния размер на разпределяния дивидент в полза на дружеството от Сингапур на основание чл. 194, ал. 1 от ЗКПО и чл. 10, ал. 2 от СИДДО между правителствата на Република България и на Република Сингапур.